

Henryk Gulbinowicz

W hołdzie Ojcu Świętemu Janowi Pawłowi II

Wrocławski Przegląd Teologiczny 10/2, 69-70

2002

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

II. POŚWIĘCENIE DOMU JANA PAWŁA II

KARD. HENRYK GULBINOWICZ

W HOŁDZIE OJCU ŚWIĘTEMU JANOWI PAWŁOWI II

Eminentissimi,
Reverendissimi,
Illustrissimi – Panie i Panowie!

Dom Jana Pawła II, wzniesiony staraniem duchowieństwa i wiernych Archidiecezji Wrocławskiej, wyrósł w cieniu monumentalnej świątyni Chrystusowego Krzyża. Zbudował ją książę wrocławski Henryk IV wraz z małżonką w 1288 roku. Historycy sztuki nazywają tę piękną architekturę „perłą gotyku w skali całej Europy”.

Barwna legenda oparta na faktach historycznych głosi, że wspomniany kościół św. Krzyża zbudowany został jako wynik konfliktu, który w owym czasie zaistniał pomiędzy księciem Henrykiem IV a biskupem Wrocławia. Wieść o konflikcie dotarła do społeczeństwa. Zażądano od stron poróżnionych zawarcia zgody. Nakazano obu stronom odbycie spowiedzi sakramentalnej. A wynik tego aktu pokuty był następujący: biskupowi spowiednik nakazał odbyć pieszą pielgrzymkę boso o chlebie i wodzie do Nysy. Biskup pokornie spełnił pokutę, zaziębił się i umarł. A książę przy poparciu bogobojnej małżonki zbudował ten wspaniały kościół św. Krzyża, kościół pojednania ku chwale Boga.

Miejsce więc wyjątkowe. Leży w sercu milenijnego Wrocławia. Zostało nam подарowane *in illo tempore* przez Władze Miasta, a przez nas wybrane na miejsce pomnika ku czci Wielkiego Polaka, Papieża Jana Pawła II, w piątą rocznicę Jego pobytu we Wrocławiu z okazji STATIO ORBIS 46. Międzynarodowego Kongresu Eucharystycznego. Kamień węgielny pod budowę położono w maju 2000 roku, ku uczczeniu 80. urodzin Jego Świątobliwości. Oddajemy zaś dom do użytku mło-

dzieży akademickiej i dla gości w październiku 2002, w 24. roku pontyfikatu. Zauważmy, jakie to było dobre tempo budowy. Zawdzięczamy to projektowi śp. p. inż. Dziekońskiego, p. Annie Bartoszewskiej i firmie WROBIS, a przede wszystkim Komitetowi budowy, gdzie dwóch ludzi wykazało maksimum ofiarnej służby: bp Edward Janiak i ks. dr Adam Dereń. Wszystkim też Wykonawcom słowa uznania i podziękii wobec Boga i tak znakomitych Gości uroczyscie składam.

Czcigodni Goście,

Witam z głęboką czcią i szczerą radością Ich Eminencje Księży Kardynałów: Sekretarza Stanu Stolicy Apostolskiej Angelo Sodano i Prefekta Kongregacji Wychowania Katolickiego Kardynała Zenona Grocholewskiego. Witam Ich Ekscelencje Księży Biskupów z kraju i zagranicy. Duchowieństwo, Profesorów Papieskiego Wydziału Teologicznego, Władze województwa dolnośląskiego i Władze m. Wrocławia. Ich Magnificencje pp. Rektorów, Patrycjat i Notabli Miasta. Dyplomatów, Pracowników Domu Jana Pawła II i wszystkich Gości.

Obecnie proszę o chwilę religijnego skupienia, podczas którego JEm Kardynał Sekretarz Stanu Stolicy Apostolskiej dokona poświęcenia obiektu.

Po wspólnej modlitwie zapraszam do spożycia ubogich darów Bożych. Czyli po uczcie duchowej nastąpią cielesne rozkosze podniebienia. Niech atmosfera radości napelni nam serca, że oto w najstarszym miejscu Wrocławia stanął szczególny pomnik ku czci papieża Jana Pawła II i pod jego dachem spotykają się w braterskiej atmosferze przedstawiciele narodów Europy.

Czcigodni i Dostojni nasi Goście, jak każe stary obyczaj: „szklanice w dłoń” i pierwszy toast za Jego Świątobliwość Papieża Jana Pawła II. Myśl nasza niech leci na Watykan, a serce i usta śpiewają Ojcu Świętemu:

„Życzymy, życzymy”...

Po posiłku ciąg dalszy duchowej uczty – piękny, choćkrótki koncert wykonują znakomici artyści Opery Wrocławskiej w Katedrze... Do broni!